

Kulturdepartementet

Deres ref	Vår ref	Dato
Sak 2010/05024	2011/4572-WEF	31.03.2011

Høring : NOU 2010:14 Lett å komme til orde, vanskelig å bli hørt : en moderne mediestøtte - innspill fra Institutt for informasjons- og medievitenskap, Universitetet i Bergen

Vi viser til brev fra Kulturdepartementet av 17.01.2011 Sak 2010/05024 og oversender med dette et innspill til saken fra Institutt for informasjons- og medievitenskap, UiB.

Innspillet gjelder bruken av forskningsbasert kunnskap som ligger til grunn for utvalgets forslag, og debatten som har fulgt:

Kapittel 5 i rapporten skal redegjøre for medienes funksjon i nyhets- og debattformidlingen, inkludert hvordan Internett og såkalte sosiale medier påvirker nyhetsformidling og samfunnsdebatt. Slik skal kapitlet etablere faktagrunnlag både for evaluering av eksisterende støtteordninger, og for vurdering av eventuelle nye. Kapitlet er altså sentralt både for utvalgets forslag, og for den videre debatten om mediestøtte. Derfor er det verdt å påpeke to problematiske aspekter.

Det første gjelder beskrivelsen av nye og/eller sosiale, medier (5.3). Her presenterer utvalget brukertall for noen tjenester (Facebook, Wikipedia etc). Deretter refereres hva et knippe nesten utelukkende amerikanske forskere og kommentatorer har ment om "nye medier og den offentlige samtale" generelt eller i deres hjemland, før fem (fire norske) konkrete initiativ nevnes. Dette utgjør utvalgets gjennomgang av funksjonen nye/sosiale medier har i nyhets- og debattformidlingen. Det ville vært en fordel med en grundigere og mer systematisk kartlegging av aktører og praksiser, og deres utbredelse og bruk når en skal evaluere eksisterende støtteordninger og vurdere opprettelsen av eventuelle nye.

Disse manglene blir tydeligere i det følgende, der et annet problematisk aspekt trer fram. Som grunnlag for å vurdere hvilke medier og aktører som bidrar med egne saker og vinklinger til nyhetsbildet – og hvilke som i større grad kopierer eller legger til allerede publisert stoff, bygger utvalget på undersøkelsen *Hvor kommer nyhetene fra? Nyhetsflyt mellom papiraviser, kringkasting og nettmedier*. Undersøkelsen refereres i kap 5.4.2 og en

Telefon 55580000
postmottak@uib.no
Internett www.uib.no
Org no. 874 789 542

Institutt for informasjons- og medievitenskap
Telefon 55589100
Telefaks 55589149
post@infomedia.uib.no

Postadresse
Postboks 7802
5020 Bergen

Besøksadresse
Fosswinckelsgt. 6
Bergen

Saksbehandler
Wenche K. Førre
55589101

rapport fra prosjektet er vedlagt i sin helhet (vedlegg 1). I vedlegget understrekes det gjentatte ganger at det fester stor usikkerhet til funnene: "Kodingen av nyhetsinnslag" er "fortsatt ufullstendig" (1.3). "Denne rapporten kan derfor [...] ikke presentere en samlet analyse av hele datamaterialet, men bygger på en foreløpig grovanalyse av deler av utvalget" (1.3). Det er derfor snakk om "forsøk på å tallfeste sammenhengene" (1.3). Manglene gjelder i særlig grad noe av materialet: Bare deler av dataene for radionyheter er analysert (1.3.3), og "når det gjelder nettutgavene eller nettavisene, har ikke Nyhendevekeprosjektet tallene klare ennå" (1.3.4) (ingen tall presenteres for disse). Både under "foreløpige konklusjoner" (1.4) og i presentasjonen av datagrunnlaget (1.5) gjentas det at det dreier seg om "grovanalyse av deler av datamaterialet".

Funn fra denne rapporten følges altså av ikke mindre enn tre forbehold. Det er ikke snakk om en grundig analyse av deler av materialet, heller ikke en midlertidig analyse av hele datagrunnlaget, men om en foreløpig grovanalyse av deler. Disse bitene utelukker altså nettaviser fullstendig, samt deler av radiomaterialet. Som en konsekvens bør selvsagt funnene og de "foreløpige konklusjonene" behandles med tilsvarende forbehold i en videre diskusjon. Det gjør utvalget dessverre ikke. I refereringen av undersøkelsen i rapportens hoveddel nøyer utvalget seg med å slå fast at "studien er ennå ikke fullført, men Mediestøtteutvalget har mottatt en foreløpig rapport om deler av det empiriske grunnlaget" (5.4). Deretter presenteres funn og konklusjoner uten reserver. Som konsekvens fester det seg et skjevt og muligens svært ufullstendig inntrykk av nyhetsproduksjonen i Norge – som brukes både som grunnlag for utvalgets vurderinger og i den påfølgende offentlige og politiske debatten. Dette er uheldig. Når den politiske støtten til mediene tas opp til bred vurdering ville det vært en fordel med et grundig, forskningsbasert kunnskapsgrunnlag.

Dag Elgesem
instituttleder

Wenche K. Førre
administrasjonssjef